

[Cirkus - samling av affischer] - 538

Affisch Cirkus

National Library
of Sweden

NEDERLÄNDSKA CIRKUS.

150,000 liter vatten
i manegen.

150,000 liter vatten
i manegen.

Onsdagen d. 12 April kl. 8,15 e. m.

Första uppförandet af den största nyheten inom Cirkusvärlden, nämligen den storslagna

Vatten-Pantomimen

En utflykt till Helgoland eller Ebb och Flod,

och ber jag få fästa publikens uppmärksamhet därpå, att några kostnader ej sparats för att göra denna originalpantomim så storartad, att

➡ **något dylikt aldrig förr skådats i Gefle.** ➡

Hittills har denna pantomim, till hvilken Direktör Jules har ensamrätt för Sverige, endast utförts i Europas större städer.

Då jag är bunden genom kontrakt på andra platser, kommer denna storslagna pantomim att uppföras

endast några aftnar i Gefle.

Trots de stora omkostnaderna komma biljettprisen icke att höjas. Se de stora illustrerade jätteaffischerna!

G. JULES, Direktör.

Prässens omdömen:

En afton i Norrköping på "Den Nederländska" eller Cirkus under vatten.

Cirkus Jules, hvem känner ej till Cirkus Jules! Man skulle väl vara både blind och döf, om man inte det gjorde, ty det är en cirkus, som förstår sig på att skylta, skall jag säga.

Då vi i går förmiddag intet ondt anande voro på väg till Dagbladets redaktionsbyrå, väcktes vår reporter-instinkt af en liten folksamling vid södra ändan af Oskar Fredriks bro. Vädande en druckningsscen eller ett stilla själfmordsförsök, voro vi i ett nu på platsen för att med egna ögon se och konstatera. Några uppstickande armar och ben eller kringseglande hattar spjade vi förgäves efter, men hvad vi sågo var en affischtafla, stor som en ordinär ladvägg, som stod upprest mot masten på en af de gamla hederliga fisksmackarne i strömmen. På affischen, som var utstyrd med de mäktigast fantastiska figurer, lästes: »Den Nederländska Cirkus, en utflykt till Helgoland. Sensationelt! Cirkus under vatten», o. s. v. Det låter minsan höra sig, det måste vara något pikant! Kanske en badscen? Med ens hade vi beslutit oss för att på aftonen göra ett besök på cirkus.

Vi kommo dit något sent. Vid ingången slår den välkända cirkusdoften af sågsån och stall oss tillmötes. Där inne på arenan gör en ryttarinna sina språng å la grotesque på hästryggen, allt under det hon då och då enligt gammal cirkusdådet ger till ett gällt tuppgalande för att ägga sin fåle. Ännu några nummer med hästdressyr, akrobatik och clownuppträden följa; så blir det paus och förberedelser börja vidtagas för kvällens stora »clou». Det tar någon tid att få i ordning den vidlyftiga apparaten. Barriären höjes genom trådställningar och hela arenan öfverdrages med vaxdukspressänning. I fonden är en scen inrättad. Slutligen går ridån upp och visar societetshuset vid en badort, utanför hvilket societeten står uppradad, klädda i baddräkter och tralla på en tara-ra-bom-melodi. Nu följer en massa mer eller mindre motiverade pantomimupptåg, men öfversvämnningen tycktes låta vänta på sig. Då ridån efter ett par scenförändringar åter går upp, framstörta helt plötsligt trenne vattenfall, belysta af röda och gröna bengaliska eldar. Det gör onekligen god effekt; en storm af applåder bryter också lös. Inom ett par minuter är hela arenan förvandlad till en sjö. Fyra stycken välfödda ankor komma nedflaxande från ofvan och tyckas genast blifva mycket hemmastadda i dammen. Båtar sätts ut, man rör och metar upp stora, salta sillar. Till sist försvinner hela badsocieteten, herrar och damer i sina respektive aflädningsrum. Nu kommer det, tänka vi. En förhärdad ungarl vid vår sida börjar bli riktigt i sitt esse, under det att en liten ungmö näst intill rodnande slår igen sina täcka korpgluggar. Men de som bespetsat sig på att få se någon liten cirkusprimadonna i simdräkt paddla omkring bland anskockoen ha grundligt bedragit sig. Det är endast några af de manliga artisterna, som få hoppa »i plurret» och hålla till godo med kallsuparne. Ett par tvättgummor (utklädda clowner) råkade i lufven på hvarandra och föllo i sjön; ett sällskap, som var ute och rodde, råkade i förskräckelsen göra haveri. När så en sväriligen upplåst polisman kom skyndande för att bringa ordning i oredan, bar det

sig ej bättre än att han föll hufvudstupa i böljorna blå, där han en stund hjälplös flöt omkring, tills ett par handfasta matrosar lyckligen bogserade honom i land.

Det var allt. En mängd vattenkonster började spela och så slöts det hela med ett förskräckligt tumult och bedöfvande bifallsskrån från publiken.

Direktör Jules kom in och bugade sig såsom en vänlig påstötning att vi kunde få gå. Innan vi armbågade oss ut genom folksmassorna, passade vi på att känna på temperaturen i »sjön» (naturligtvis endast med fingerspetsarne). Och inte var det något varmbad de hade fått, det är då visst och säkert.

Östergötlands Dagblad.

Cirkus' stora "clou", vattenpantomimen »En utflykt till Helgoland eller Ebb och flod», gick i går af stapeln. En talrik publik hade, driven af nyfikenhet att på en cirkus här i staden, då tillfälle nu gafs, få se en dylik pantomim, infunnit sig å cirkus. Af de nummer, som stodo först på programmet, förmäde knappast direktörens vackra dressyrnummer att väcka lifvigare inträse; publiken väntade tydligen på »den stora nyheten».

Ändtligen kom pausen, då förberedelser började vidtagas till pantomimen. Barriären höjes medelst två ställningar och hela arenan täckes af en väldig, vattentät gummipressänning o. s. v. Omsider är allt färdigt och ridån går upp. På scenen i fonden stå utanför societetshuset vid en badort badgästerna gnolande på en sång eller hvad det nu skall vara, hvarefter följa åtskilliga mer eller mindre motiverade upptåg af roande art. Därpå följer en scenförändring med nya upptåg. Då ridån för tredje gången går upp, föreställer scenen ett bärglandskap, där vattnet plötsligt störtar fram i trenne »fall», hvilka, belysta med rött och grönt bengaliskt ljus, göra utomordentligt god värkan. Musiken, inom parentes sagdt mycket god cirkusmusik, spelar »Kvarnen i Schwarzwald», allt under det publiken applåderar af hjärtans lust. Båtar sätts nu i »sjön», några ankor komma nedflaxande och uttrycka med ett belåtet snattande sitt välbehag öfver att en stund få vara i sitt rätta element. I båtarne taga några personer plats och ro omkring. »Handlingen» försiggår till slut utanför societetshuset vid badorten och det hela slutar med att åtskilliga personer på ett eller annat sätt kommit i vattnet, medan en vattenfontän rundt omkring dem sänder sina kaskader upp i luften.

Pantomimen lär vara uppfunnen af en på detta område berömd ingenjör i London vid namn H. Mamsel samt arrangerad och satt i scen af direktör Jules, hvilken därigenom visat sig vara en god arrangör som inte skytt några kostnader på uppsättningen. Rörnätsförmannen vid stadens vattenledning hr N. Petersén har också gjort sitt bästa vid anordningen med vattnet.

Patomimen, den första af detta slag, som gifvits härstädes, förtjänar att ses, och man torde kunna förutspå att den skall vara en god dragningskraft för cirkus under återstående delen af dess sejour här i staden.

Norrköpings Tidningar.